

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.6964697>

Інформаційна культура як складова частина загальної культури

Мітрова А. А., студентка,

науковий керівник – старший викладач Богдан О. М.

Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського

«Харківський авіаційний інститут»

Сьогодні інформаційне забезпечення сучасної міжнародної діяльності залежить не тільки від наявності інформаційних ресурсів, а й від можливостей упровадження інформаційних інновацій, упорядкування інформаційних потоків міжнародної діяльності, від вирішення проблем його ефективної інформаційної взаємодії з суб'єктами. До сьогодні особливостям інформаційного забезпечення сучасної міжнародної діяльності приділяється недостатня увага як у теоретичному, так і в практичному аспектах. Своєчасною стає необхідність подальшого вдосконалення принципів, форм і методів розробки нових наукових підходів та практичних рекомендацій щодо інформаційної сучасної діяльності.

Інформаційна культура може розглядатися як складова частина загальної культури, орієнтована на інформаційне забезпечення людської діяльності. Інформаційна культура відображає досягнуті рівні організації інформаційних процесів та ефективності створення, збирання, зберігання, опрацювання, подання й використання інформації, що забезпечують цілісне бачення світу, його моделювання, передбачення результатів рішень, які приймаються людиною. Україна на даний час має інформаційну культуру, яка має види галузевих культур, застосування технічної культури, правової культури, організаційної (корпоративної) культури, педагогічної культури, екологічної культури тощо, продовжують відшукувати своє місце, встановлюють власні функції як в загальнолюдських культурах, так і тих напрямках наук, знаннями з яких вони користувались.

В аналітичній стратегії у формуванні інформаційної політики держави доводиться необхідність створення єдиної державної системи стратегічного прогнозування й планування у сфері забезпечення національної безпеки України, є поточний стан справ у відповідній галузі та іноземний досвід. Надані пропозиції щодо шляхів удосконалення відповідної нормативно-правової бази та формування інформаційного й організаційного забезпечення аналітичних стратегій упровадження системи прогнозування та планування у сфері національної безпеки. Аналітичні стратегії у формуванні інформаційної політики в Україні, як і її ключового елементу – сектору безпеки й оборони, на сьогодні є багато в чому застарілими й реалізуються непослідовно.

Сучасний світ давно увійшов у нову фазу розвитку – інформаційну, у зв'язку з цим невідмінно відбувається переформатування медіапростору. В Україні, як демократичній державі, повинні функціонувати якісні, прозорі й незалежні медіа. Медіапростір України перебуває на етапі розвитку та становлення, і це відбувається в межах демократичних процесів. В умовах жорстокої збройної агресії Російської Федерації проти України розгортаються нові вектори розвитку прикладних досліджень у галузі інформаційної справи з певними обмеженнями для користувачів.

Ми живемо в час, коли медіапростір стрімко змінюється. Сьогодні під словом «медіа» мають на увазі все – від друкованих видань до цифрової інформації. У медіапросторі України під час воєнного стану доступ до відкритої інформації часом обмежується для уникнення незаконного користування агресором.

Отже, інформологія відіграє важливу роль у розвитку українського суспільства, впливаючи на прийняття ефективних рішень на всіх рівнях управління – міжнародному, державному, регіональному, локальному. Інформаційна логістика в сьогоденні має нові вектори створення передових концептуальних та методологічних знань, які допомагають боротися з дезінформацією та маніпулюванням інформацією, розкриваючи військові злочини агресора проти людства.